

kreds (Tauber), at i Slagelse havde paa Valgdagen Politimesteren — og han nævnte tillige en anden Netsbetjent, som jeg ikke nærmere skal omtale — holdt Gendarmene indespærrede i en affides liggende Gade og forbudt dem at vise sig. Jeg har nu modtaget et Brev fra denne Mand, som har følt sig meget ubehagelig berørt ved disse Ytringer, og som meddelev, at for det Første bo Gendarmene ikke i en affides liggende Gade, men i en meget befærdet Gade, og dernæst har man ikke forbudt dem at bevæge sig paa Gaden. Han hævder, at han er en varm Ven af Gendarminstitutionen, og at han ikke har givet noget Forbud. Jeg har naturligvis faaet lignende Dplysninger med Hensyn til andre Historier, der ere komne frem, men derpaa skal jeg ikke komme ind, thi dem har jeg faaet fra de mig nærmest staaende Kilder, og dem veed jeg at de Herrer ikke respektere; man kan jo sige, at Beretningerne lyde forstjellig, eftersom de komme fra den ene eller den anden Side. Det andet Punkt, hvorefter de omtalte Ytringer dreiede sig, var Ulsjerød. I den Henseende bemærkede det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Hage), at Arbeiderne der leve under saa slette hygieiniske Forhold, at der havde været et Par Tyfus-epidemier, som havde spredt sig vidt og navnlig ogsaa udbredt sig til Sygehuset. Jeg har her et Brev fra Lægen dernede, som giver den overfor de saldne Ytringer ret mærkelige Dplysning, at ganske vist begyndte den sidste Epidemi for 5 Maanedes siden blandt Beboere af Arbejderboligerne, men at det er konstateret, at den havde sit Udspring fra Sygehuset, fra en Brønd, der var holdt saa slet, at den senere har maattet tilkastes. Det er altsaa i Sygehuset og ikke i Arbejderboligerne, at de slette hygieiniske Forhold ere, og naar det ærede Medlem nærede Frygt for Arbeidernes Sundhed, vil jeg haabe, at det ærede Medlem, der ganske vist har en stor Indflydelse paa den Egn, vil af Interesse for Fabrikken og for Arbeiderne bidrage til, at dette Sygehus fremtidig holdes i saa god Orden, at der ikke desfra skal komme Fare.

Wagner: Jeg har taget Ordet for at omtale det under Nr. 159 opførte Forslag. Der er imod det gjort gjældende ganske kort i Dag og mere vidtløftig ved 2den Behandling, at der kunde reises vægtige Indvendinger imod det, for det Første af finantseconomiske, for det Andet af militærpolitiske og endelig for det Tredie af konstitutionelle Hensyn. Hvad de konstitutionelle

Hensyn angaar, tror jeg egentlig ikke, de kunne være afgjørende. Jeg tror, at, hvis det ærede Thing iøvrigt indsaa Nødvendigheden af disse Bevillinger, vilde det gaa med dem som med flere andre, f. Ex. Konverteringsloven, at de nok vilde gaa igjennem. Hovedsagen er jo det Spørgsmaal, hvorvidt disse virkelig ere nødvendige og ønskelige. Hvad de økonomiske Hensyn angaar, er der ingen Tvivl om, at de i høi Grad maa tages, naar der er Tale om en Bevilling, der i og for sig er saa stor som den foreliggende, nemlig over 3 Millioner Kr., ja henimod 4 Millioner eller endnu meget mere, naar henses til, at flere af de Poster, der ere opførte under denne Bevilling, egentlig kun kunne betragtes som indledende Udgifter, f. Ex. de 300.000 Kr. til Forberedelse til Anlæg af et Fort paa Middelgrundens Nordspids, der, saavidt jeg erindrer, skal koste henimod 14 Millioner Kr. Der er altsaa ikke Tvivl om, at der er Anledning til at tage det økonomiske Spørgsmaal under Overveielse.

Der er gjort gjældende, at de Bevillinger, som efterhaanden ville udkræves til Kjøbenhavns Befæstning i det Hele, ville være saa store, at de ville være til økonomisk Odelæggelse for Landet. Det er overordentlig vanskeligt at afgjøre, men jeg kan ikke ret se, hvorpaa den Paastand støttes, Det kan ikke være paa den øieblikkelige finantseconomiske Status, idet det er bekendt, at Danmark har en forholdsvis ringe Statsgjæld og en ganske overordentlig, en usædvanlig stor Kassebeholdning, og at Forholdene paa Børgemarkedet ere saaledes, at der ingen Vanskelighed vilde være ved, hvis disse Hjælpekilder ikke sloge til, yderligere at søge et Statslaan. Det kan altsaa ikke ligge deri. Det er blevet sagt, at det skulde ligge i, at de forskjellige Reformer, som ere nødvendige paa materielle Omraader, ville sluge hele Kassebeholdningen og mere til, saa at der er al Anledning til at holde igjen, og det maa ogsaa indrømmes, at flere af disse Reformer virkelig ville medføre positive Udgifter, men ganske i Almindelighed at sige, at Reformer paa det økonomiske Omraade kun skulde medføre Udgifter, synes mig ikke rigtigt. Jeg tror, at en stor Del af disse Reformer ville medføre forøgede Indtægter, de ville medføre forøgede Udgifter i Diebliffet, men bringe en forøget Velstand og derigjennem forøgede Indtægter i Tidens Løb. Se vi hen til, hvad de særlig Sagtyndige paa dette Omraade have udtaalt, ikke blot det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), som maatte kunde være suspækt, da han jo høre til Regjeringspar-